

Godišnja pretpisata Din 30.
Za inozemstvo dvostrukoAdresa Uredništva i Uprave:
Šibenik, sv. Martin.

"Katolički" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik

Sveti Josip Felicinović

Šibenik ulica sv. Martin

Stampa: Pučka Tiskara

(Braca Matačić pk. Petar)

Predstavnik Vjek. Matačić

Oglasni po naročitoj tarifi

ŽIVIO PAPA!

Dvadeset je vijekova prošlo da ne prijatelj Krista vele da je rimokatoličkoj Crkvi odzvenio zadnji čas... a kad tamo ona slavodobitno prosilje duje svoj pobjedonosni put kroz vjekove.

Obrunjene zvjeradi, kao što su bili Neron i Dioklecijan, mislili su, da su u poticaju kći uništiti i kršćansko ime. Luter je govorio: „Papa, ja će biti tvoja smrt“ a Voltaire: „Ugušit će mo začnjega kralja s crtevima zad njeg Pape.“ Napoleon je rekao za Pija VII da „je začnij Papa“ a Crkvi u parlamentu u Rimu proglašio Pijo IX „začnjega velikoga svećenika.“

God 1910 Abel Ferry rekao je u Parlamentu u Parizu: „Napokon je Katolička Crkva pobijedena a sada se suši i ruši.“

Kad tamo, našim očima vidimo da katol. Crkva — ne bez borba — dano-mice raste i napreduje sve baš onsko kako je prorokovao Sin Božji Isus Krist. Svijsni svega ovoga, mi na blagdan sv. Petra i Pavla, stavimo i Papin dan, jer za sve vjernike vladajući Papa Pijo XI nije drugo nego živuti Petar, namjesnik Isusa Krista na zemlji.

Na žalost, ima i u našem narodu onih koji redno kritikuju, ozloglašuju i klevetaju rimske Pape, i to jer ga ne poznaju ili jer su izopacili svoja zica ili jer su u službi zlokobne massonije. Dužnost je zato naša kao katolika da svim našim silama širim u našem narodu ljubav i sinovsku odanost prama Nasjensniku Isusu Kristu na zemlji, kod kojega jedino duše pojedinaca i naroda nađu istinu, život, pravi mir, pravici i put vječnoga spasenja.

Širim dakle tu ljubav i odanost sv. Oca, jer je on vidljivi glavar Kristove Crkve na zemlji. U sv. Euharistiji mi se klanjamо otajstvu Boga Čovjeka, ali u Euharistiji Bog živi. On nam govori, pedučava i kara jedino preko Pape, koji je njegov zamjenik na zemlji. Zato je Spasitelj o-

bećao prvom Papu, da će on biti pećina nad kojom će sagraditi svoju Crkvu i da vrata paklenske neće ju nadvladati. Dao je još prvom Papu, vrhovnu vlast nad svom svojom Crkvom određivši da pase ovce i jagajice t. j. da upravlja s biskupima i vjericima.

Božja Providnost dala nam je u Crkvi — raku spasa — Vidljivim glavom, Papom, cigarama je vjernici ma vodstvo neprevatljivog vode, čuvajući učitelja istine, za kojega — je Bog rečeno, da ga vrata paklera neće nadvladati.

Papi su povjereni ključevi raja, briga za duše otkupljenje od Isusa Njegovom predragocijenom krvlu i živeti Petar Papa viši ovu veliku i svetu držnost brižljivošću i pažnjom najljubljivijeg i najboljeg oca prema svima narodima.

Kao svi narodi tako treba da i mi katolici Hrvati zahvalimo Bogu na velikom daru, osnutku Papinstva. Rimskom Papu mi dugujemo ne samo što smo katolici i došli prvi među Slavenima, u kolo presvjetljenih kršćanskih naroda, već i najljepše stranice naše vjersko čudoredne kulturne, i socijalne povijesti u zlatnim slovima su napisane od rimskih Pape.

A i cijelo čovječanstvo mnogo duguje Papi, jer On je nemorni učitelj istine, propovijednik pravice, raviljestitelj mira i reda, Kristove sveci ljubavi, branitelj svih proganjениh i traženih, otac svih sreteta i patnika.

Naša sinovska dužnost traži zato, da uvijek, a posebno prk na blagdan prvog Pape, sv. Petra, molimo za njega kao što su molili i prvi kršćani, kad je Petar bio progonjen; kao što su uvijek molili sveci u svakom vijeku, i kako nas lijepo uči Crkva u svojoj dirljivoj liturgiji. Dužnost je naša, da štujemo i ljabimo Papu i da ga svuda otvoreno, bez straha branimo a osobito pred onima koji čiteju massonsko učvinstvo, koji sotonskom mrž-

njom klevetaju i mrze Papu, jer su neprijatelji dobrog našega naroda i svega što je sveto, lijepo i plemensko. Pomozimo Papi i sa Petrovim novčićem. Slušajmo ga, razmatrajmo i usadimo u svojim srdima svaku njegovu riječ; budimo poslušni kao što su vojnici, koji slušaju bez prigovora. Treba da rastojimo da i inovjerci još jače cijene i uvaže njegovu morsku moć, njegovu visoku božanski duhovni autoritet. Neka i oni znaju kako ga Božja pomoć čini neprevatljivim u pitanjima vjere i čudoreda, kada govori i podrčava kao vrhovni Pastir i Učitelj cijele Crkve.

**

Za nas pak koji vojujemo u redovima „Katoličke Akcije“ znademo da su naše čete najmilje Sv. Ocu jer je K. A. koja radi za spas duša pod vodstvom Pape i biskupa. Papa je u svakoj zgodbi pokazo katolicima Hrvatima, a napose pak organiziranim, svoju očinsku ljubav, brigu i sabrinutost. Nije mnogo da je Papa Pijo XI razgovarajući se sa jednim dostojećim vukom uskliknuo je: „Kažte mi molim Vas, što mogu da učinim da uvjerim katolike Hrvate, koliko ih Papa ljubi!“

Ove riječi sv. Oca duboko i ugodno nas diraju. Mi ne tražimo drugih dokaza, jer svaki čas mi imamo novih i jakih dokaza njegove očinske brige i ljubavi. Pa i kad ih nebi bilo, mi bismo isto bili tako vjerni i odani, jer je Papa, namjesnik Kristov, i time smo rekli sve.

Zato ne kritikujemo Papine naredbe, mi ih provadimo, jer su za nas — papine naredbe — riječi volja Isusa Krista. Tako je za nas i tako mora da bude za svakog katolika.

U krvavim progonstvima što ih katolička Crkva trpi u Meksiku zabilježen je ovaj značajni događaj:

Neki fanatični suradnik zvijerskog Callesa, jabajući stupa kroz brojni narod na ulici vičući: „Na smrt s Pacom!“ Narod je jednoglasno odgovorio: „Nikada pa nikada!“ Nesretnik je dalje prosljedio ovako psovajući dok se iznenada konj prestraši, skoči i bacu

bezvjerskog jahača na zid Crkve koji je izmrcvarenom glavom ostao na mjestu mrtav. Kad što vjeran i progonjen narod u Meksiku, tako i mi katolici Hrvati klicemo pred svim neprijateljima Papinstva: „Mi jesmo i ostaćemo vjerni i odani Papi, jer je on Kristov Namještnik. Do zadnje kapi krvi i do zadnjeg dana u vijek ćemo klicati: Živio Papa!

U Njemačkoj i kod nas

U svim crkvama velike katol. nadbiskupije Köln, koja je jedna od najbolje katoličko uređene biskupije u Njemačkoj, pročitalo se ovih dana slijedeća izjava: „Po školama i po radionama vrši se u zadnje vrijeme jaki pritisak nad našom djecom i mladeži da bi se upisali u „Hitlerovu omladinu”, u muškom i ženskom nacional-socialističkom Savezu. Njima se često kaže: „Vi se morate upisati u „Hitlerovu omladinu”. Pred ovakvim postupanjem konstatiramo, da Konkordat i volja Kancelira Reicha garantiraju pravo na opstank organizacija „Katoličke omladine”. Što se pak tiče modaliteta, pregovara se između Države i Crkve. Niye dakle dozvoljeno da se kaže omladini, da se mora upisati u „Hitlerovu omladinu”. Isto tako roditelji nemaju ni-

kakva dužnost da priuštava propagandističkim sastancima „Hitlerov. omladine”.

Dužnost je naša da provadimo odluke sv. Oca i episkopata. Zato mi dalje agiramo kao i do sada i tako čemo i unapred na korist organizacije „Katoličke omladine”.

U odgoju što se daje u katol. organizacijama, mi vidimo garanciju da se sačuva Isus Krist u dušama naše omladine...

Katolički roditelji! Naša je sveta dužnost, da vodimo našu djecu u katoličkim organizacijama u susret Isusu Kristu.“

Ova lijepa i odlačna izjava je podpisana od cijelokupaog svećenstva Kölnske nadbiskupije. Važno je i to znati, da organizacije katol. omladine u Njemačkoj broje danas 1 milijun i 100.000 članova. Dok katolici Nijemci uža sve poteškoće žilavo rade na provedenju Kat. Akeije, ima kod nas još mnogih koji bi mogli lijepo da rade za K. A. i u gradovima i po selima, a kad tamo još spajaju zimskim sajamom. Nalaze mnoge isprike da opravdaju svoju lijenosť. Mi im opet stavljamo na srca K. A. Preporučamo svima da proveđe K. A. u svim staležima kako to traži sv. Oče i naši Biskupi. Za omladinu mušku i žensku zgodna su

Križarska bratstva i sestrinstva koja dobro odgovaraju savremenim prilikama našega društva a i već su provedena u obim našim biskupijama, treba još mnogo i mnogo napora da K. A. bude provedena u svakoj župi, kako to mora da bude, ako hoćemo da se zovemo katolicima i da budemo poslušni Papi i svom Biskupu. Katolici ne smiju spavati u ovo doba velikih, državnih i socijalnih borba, već apostolskim žarom treba da organiziraju sve staleže, da tako lakše vode duše k vjećnom spasu.

Katekizam

Jouffroy (Mélanges philosoph. str. 424) piše: „Postoji neka mala knjiga, iz koje se djeca uče, te da kasnije budu ispitani u crkvi. Čitate ovu malu knjigu, koja se zove „catekizam“. Naći ćete rješenje svih pitanja, koja sam postavio, upravo sva bez izuzetka. Pitajte kršćanina od koga dolazi ljudski rod, on to znaće. Kamo ide? I to on znaće. Kako se ide? On to sve znaće. Pitajte ovo siromašno dijete, koje u svojem životu nije nikada mislilo, zašto je ono na ovome svijetu, i što će biti od njegaiza njegove smrti. Odgovorit će vam veličanstveno... Početak svijeta, početak vrsti, pitanja rasa, svrha čovjeka na ovome i na drugom svijetu, odnosa čovjeka s Bogom, dužnosti čovjeka prema svojim bližnjima, prava čovjeka nad stvorenjima: od svega ovoga nijemu ništa nije nepoznato. A kad odraste, ono neće ni za čas kolabati ni u naravnom, političkom i međunarodnom pravu, jer sve ovo izvire bistro i logično od kršćanstva. Za to ovu vjeru zovem velikom i priznajemo je takovom, jer ona ne ostavlja bez odgovora ni jedno pitanje, koje imade važnosti za čovječanstvo... Prigodom beatifikacije kardinala Roberta Belarminala liberalni je pisac Angeli Diego pisao u liberalnom „Giornale d'Italia“ u Rimu na 15. V. 1923.: „Ovih dana bilo je više beatifikacija... Crkva nakon skromne francuske dumne, podigla je na istu slavu blaženih jednoga kneza sv. Crkve: kardinal Belarminalj, koji je pripadao Družbi Isusovoj, bio je pobožan čovjek i ele-

ganten pisac. Ovaj čin rimске crkve u današnjem času, velika je opomena. Kardinal Belarminalj je između ostalih djela sastavio i „catekizam“, koji je duhoval vodić za katolike i savršeni priručnik života. A zašto se naši laički odgojitelji tome protive? Koje su druge upute dali djeci? Koja su druga pravila čudoreda poklonili njihovoj savjeti? Ja ne znam. Svi su školski programi kreati novih brojnih predmeta, a nitko ne računa da će ova mladež, koja je prisiljena da toliko rati biti sura građani, oci i majke, i da će o njima ovisiti budućnost naroda. Mi smo im kazali: Vi ste se slobodni rodili, i u Vašoj slobodi nemojte se od nikoga dati zarobiti, vi nijeste dužni na poslužnost. Kusnije, kad su ovi odrasli i postali ljudi, tužili smo se, da se ne znaju podvrgnuti ni jednoj disciplini, ali smo njima kazali: Ne nadajte se ni prekogroboj nagradi ni kazni. Na ovoj zemlji nastoje steći nagradu, a što se tiče kazne, lukašošću je pokušajte izbjegići. Pa se još tužimo da ovo strašno degenerisanje društva, koje danomice postaje sve to strašnije. Mi smo njima rekli sve ove stvari i još druge istog sadržaja, pa se još čudimo onome, što se doveo do godišta. N. pr. prekjučer sam čitao o samoubojstvu djeteta od 7 godina. Jučer: djevojčica, koja još nije imala ni 20 godina, pokušala je da dokonča svoje dane, za to što je majka željela da znače uzrok njenih čestib štetoja. Broj samoubice danomice raste i impresionira.“

¹⁾ Prema najnovijim statističkim podacima epidemija samoubijstava se Europom opet naglo širi. Jedan njemački stručnjak tvrdi s time u vezi da se u Europi svake četvrte minute des po jedno samoubijstvo.

Prijatelji radnika...?

Socijalisti su u Belgiji bijesni na vode radi bankrota „Banke Rada“. Vlada je dala 150 milijona fr. da spasi uloške radnog naroda ali se je zato ukonjila na svih 200 „pučkih domova“ i na sva industrijska poduzeća socijalista. Javna je tajna u Belgiji, da dio petrošenih milijona „Banke Rada“ pošao je put Beča za gradnju onih glasovitih pučkih kuća koje su sagradene kao tvrđave i koje su bile osvojene topničkom vatrom. Milioni su išli iz Belgije da oboružaju proletare u Beču i podignu onu revoluciju od 17 veljače u kojoj su poginuli: 104 između branilaca reda i 137 građana, zatim 319 ranjenih redara i vojnika u 339 građana.

Ali vode socijalista pobegli su iz Austrije ta sa sobom odajeli oko 50 milijuna radničkog novca, vlasništvo raznih radničkih institucija. Na bježnju preko granice ubvačen je socijalistički poslanik Gück koji je sa sobom nosio 3 milijuna dinara vrijednosti. To su ti pravi prijatelji radnika!

Kao da su krvavi dani u Beču već zaboravljeni, Moska je pripravila druge krvave dane u Belgiji. Pronađeni su crveni arsenali u predgrađama Bruxellesa i drugih radničkih centara, te

je zaplijenjeno na tisuće pušaka, mitraljeza i masa municije. Imali su i svoju streljavu u „Radničkoj kući zavoda“ gdje su se mlađi crveni gardisti nedjeljom vježbali u gađanju. Socijalisti su imali u Belgiji i vlastitu „Miliciju za radničku obranu“ čisto vojnički uređenu po pukovnjima, bataljunima, kompanijama i sa cijelim general-stabom. U Belgiji su socijalisti dvolično postupali jer su toboži pokazivali da će sudjelovati s vladom u važnim reformama a potom su oboružavali radnike za sovjetsku republiku u Belgiji. Takav je moral takozvanih „crvenih“ prijatelja radnika... koji samo bacaju u propast radništvo.

Rodoljubni poziv

Veliki narodni trudbenik kremenznačaj Don Ivo Prodan bespriječoran svećenik Kristov, branitelj katoličkih i hrvatskih prava kao urednik „Katoličke Dalmacije“ i „Hrvatske Krune“ i kao hrvatski poslanik na dalmatinskom saboru i na carstvinskem vijeću u Beču preminuo je skoro neopoznato dne 9. ožujka 1933. u gradu svojih borba i lovorka, otuđenom nam Zadra. Po njegovoj izričitoj želji smrtni su mu ostanci bili preneseni i pokopani na otočiću Galevcu kod Preku u sjeni samostana sv. Pavla O. O. Trećore-

daca glagoljaša, u običnom grobu bez ikakvog napisa i spomenika dostoјnog ovog velikog muža. Rodoljubi širom cijele dovade nose, a osobito svećenstvo iz Dalmacije, sigurno da takva šta ne mogu dozvoliti. Svećeničko udruženje predsjednje zadarske nadbiskupije „Uzajamnost“ na svojoj skupštini u Preku dne 23. kolovoza 1933. preuzele je inicijativu da sabire milodare za nadgrobni spomenik velikom pokojniku s svom doživotno počasnom predsjedniku.

Moli se stoga svakog štovatelja blagopokojnog Don Iva Prodana da se što obilatijim doprinosom u gore navedenu svrhu oduži njegovoj usponi. Doprinosi se dostavljaju vlc. Don Anti Mandiću, upravitelju župe u Kuklići (otok Ugljan), društvenom blagajniku. Svećeničko udruženje „Uzajamnost“, u Preku, dne 9. ožujka 1934. Predsjednik: kan. Don Vinko Rassol; Tajnik: Don Toma Segarić.

Čudni posjetioci Kristove tunike u Trieru

Tamnici u Trieru nalaze se u bližini katedrale, u kojoj se čuva Kristova tunika. Utamničeni su dnevno čuli, kroz ovu svatu godinu pjevaju hodočasnika koji neprestano pohađaju

Pazitel! Ne radi se o starcima, brodolomcima života, nemocnicima, koji nemaju snagu da dalje podnose svoje duge i teške bolesti. Većinom su to mlađi i djevojke, koji na prvi ukor roditelja zbog nekih ljubavnih hirova i poteškoća koje ne znaju svladati, ne nalaze drugog rješenja, nego da sebi oduzme onaj život, koji je uza sve borbe i bolove ipak najljepši dar što smo ga dobili. Najljepši dar za sve one, koji ga zaštuju shvatiti i primiti upotpunoj cijelini. Nastojmo zato da manje širimo prosvjetu, a da više odgajamo. Činjenica je, da mi dajemo tako slabu prosvjetu našoj omladini, da je rijetko kada ta prosvjeta dobra popudbina za borbu i potrebe života. Što se paže odgoju, mi smo zaboravili a nikada se dovoljno ne sjećamo, da maxima debetur puer reverentia (djeci se mora posvetiti mnogo pažnje). Dan, kada budemo zaista naučili djete kako treba da živi i kako treba da se bori, e da mu život ne bude gorak i tužan, mnoge stvari što su nam danas neugodne bit će uklonite. Zato sam danas rekao, da je beatifikacija kardinala Belarminoja dobra opomena. Povratim se jednostavnoj poniznoj nauci katekizma, koj je divni priručnik. Onog dana, kada bude mlađić dobro naučio i shvatio tu nauku, pa i ako u budućnosti promjeni političke i vjerske nazore, on je za ostali dio svoga života pripravio spremište dobrote, značaja i rada. Tko prati prilike u svijetu, ne može da se čudi ovoj ispovjedi: U S. U. N. A. g. 1928, 12% od svih umrlih, umrli su nezavorno, t. j. žrtve

umorstva i samoubojstva, a ti su bili 300.000, premda sjeverno američke vlasti troše za policiju više od jednog milijuna dolara. (g. 1922. bilo je u U. S. N. A. 477 samoubojstava djece, a godine 1925 bilo ih je 900.) Komesar policije u New Yorku Mulbroung rekao je g. 1931. kako piše „Times“, da porast zločinaca bio je za 23%, ove zadane godine, a glavni uzrok drži da je ekonomski kriza. Upozorava još da većina zločinaca su mlađi od 17–21 godine, koji su kadri da počine najgora zlodjela i da ih crnički priznaju. Da se ovo staje dokonča, treba odgojiti mlađe, ali kako? To magistrat nije rekao, pa ćemo mu mi reći: Opet uvesti katekizam u školama i uliti u duše mlađe strah Božjeg koji je temelj mudrosti, tada će doći i stid ljudski.

Nemam statistiku pri ruci, ali prateći novice, znam da su čljenice strašne i kod nas Hrvata i što se više narodi i mlađe odaleče od crkve i svećenika, to postaju gorii. I slijepi moraju priznati štetne posljedice društvene organizacije bez Boga. Dosta je otvoriti koji dnevnik da ćemo odmah doznati za samoubojstva nepunoljetnih mlađića, prežaljubljenih ili prevarenih djevojaka, za čedomorstva, preljuba, rustava, lupeština, krađe, za strahovita zločinstva nizib i viših slojeva. G. 1928, pobjegle su iz svojih kuća u New Yorku 7000 djevojaka, jer su htjele biti moderne i ematcipirane.

te slike moći te se u vijima pobudila žalja da i oni posjete te moći. Kapelan tamnice, poznavajući njibovu želju, zauzeo se je da bi i oni mogli uspraviti taj sveti porjet u katedralu. Kad je dobio za njih dozvolu, dubovno ih je spremio te zajednički pristupivši svetoj prijesti išli su rano u jutro, oko četiri sata, preobućeni da ih niko ne pozna što su.

Policiji je bilo javljeno da će onu voć biti nešto izvanredna u katedrali, te misleti da će doći Hitler, obukli su svečanu uniformu, ali su se čudom čudili, kad su razmijeli da treba stražariti utamničenike. — Uza svu slobodu niko nije pokušao da se sakrije u masi naroda ili da u tamno doba bježi, već iskoristivši slobodu od ono par sati, svih su se povratili u tamnicu.

Naši dopisi

VELI RAT, krajem svibnja.

Dne 17. o. m. ostavio je našu župu vč dan Vlado Cvitanović koji je premješten u Ražanac.

Svi župljani su ostali ožalošćeni što se moraju restati sa svojim pastirom koji ostavlja u Velom Ratu najbolje uspomene.

Do motornog broda pratilo ga je cijelo selo, a pred župskim stanom ljepega ga je oslovio mještanin Paško Uglešić. Istaknuo je plemenitost njegove duše i njegov jasni karakter koji je inkarnirana zloba bijela da potami, ali bez uspjeha. Svećenički i čovjekanski ponos don V. Cvitanovića ostao je uvijek na istoj visini, što svjedoči cijeli narod.

Njegov pastoralni, kulturni i socijalni rad sve je silno zadužio i svim mu ostaju harni, jer je sve svoje sile uložio za napredak samoga mjesta. Oprostio se s njime i u ime djevojačkog i pjevačkog društva zahvaljujući mu za sve žrtve što je podrio da ih digne do zavidne visine. Preporučivši sve članove i sve vjernike njegovim molitvama ponovno ga pozdravi zaželeti Župu u ovog župi obilati plod i Božji blagoslov. Velečasni don Cvitanović zahvalio se je skrivenim očima, a tada smo svi krenuli put pristaništa. Dek se je drag upnik po zidnji put oprostio od svojih župljana mnogi su jecali i plakali, što najbolje dokazuje koliko je tiš don Vlado bio od svih obljubljen.

Župljanin

PREKO, 9. lipnja 1934.

Blagoslov zastave poč. Straže

Počasna Straža Presv. Sr. Isusova, koja već 5 godina lijepo i na slavu Božju radi u našem mjestu dcčekala je veseli dan 8. lipnja. Taj naime dan blagoslovili smo na svečani način našu društvenu zastavu. U 7 sati u prepunoj crkvi otaca Trećoredaca na otočiću, blagoslovio je mr. o. Ignacije Mašina gvardijan zastavu i izrekao dirljivu propovjed. U propovjedi je istakao, kako se mora zastava svoju braniti i štititi kreponim i svetim životom, jer nije dosta biti samo poimenovan poč. Straže nego i djelom, kako je na samoj zastavi napisano: „Slaviti ljubiti i žrtvovati se za Presv. Srce“ — Iz tog je slijedila sv. Misa sa sveoptom pričešća. Iza misa je upravitelj poč. Straže o. Josip Dujmović primio četu rovih stražara rica. U 10 sati pak na svečanoj procesiji, koja je išla našim mjestom sa kipom Presv. Sr. Isusova stupali smo i mi do prvi put pod našom zastavom. Zastava je rađena kod časnih sestara „Kćeri Milosrda“ u Preku. Svi koji su vidjeli našu zastavu laskavo su se o njoj izrazili, to nek bude na diku časnim sestrma. Zastava je bijele boje na prvoj strani ima Presv. Sr. Isusovo s otraga grupu sa Kalvarije. Da smo dobili barjak u tako kratko vrijeme najviša zasluga ide našem upravitelju i revniteljici poč. Straže. Presveto Srce nek plati svima koji su nas zadužili svojim oboalom!

Stražar.

Dobre knjige

MASONI U HRVATSKOJ I. DIO.
U brošuri se obrađuje povijest masonerije kod nas.

Raspisava počinje opisivanjem podviga prvog našeg masons, jugoslavenskog Staviskoga, svjetskog varalice Stjepana Zanovića. Zatim se govori o prvoj loži „Libertas“ osnovanoj od grofa Kažimira Draškevića pod konac osamnaestog vijeka, o osnutku loža u Glini, Varaždinu, Zagrebu, Osijeku, Sisku, Karlovcu, Križevcima itd. Pobjaja se laž da je biskup Maksimilijan Vrhovac bio mason; prikazan je odnos Eugena Kvaternika prema masoneriji, te borba Štrosmajera protiv njih. Masoneriju čine uglavnom njemački oficiri, židovi i neke narodne izdajice.

Naša masonerija stoji pod pokroviteljskom mađarskih loža i njihovih eksponeata kod nas (Khuen Hedervary). Otišao je rad i nepristike lože „Hrvatska vili“ u Zagrebu, te kako su otkrivena imena članova lože ne lojalneči meštra dr. Bojničića. Prikaz dosiže do prije rata.

Brošura se nastavlja kod: Uredništvo „Mosk“, Zagreb Trankova ul. 1/II. Kod vratib nastavbi velik popust. Ne smije biti nijedne hrvatske kuće bez ove brošure!

Iz katoličkoga Šibenika

POEOŽNOST „PETNAEST SUTOBA“. U subotu, 30. t. m. u crkvi sv. Dominika počinje omiljela i veoma rasikana pobožnost 15 subota u pripravu svečanosti bl. Gospe od Ruzarija za postignute milosti. Jutrom u 6 s. bice sv. Misa sa zjevničkom sv. Pričesti. Popodne u 7.30 s. biće rezarij, razmatranje odnosnoga Otajstva i svečani blagoslov. Bogoljubnici, Mariji počekajte djelom da ste Marijin štovatelji da se ispune riječi sv. Bernarda. Štovatelj Marijin stalno propasti neće!

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNICKO SKLADIŠTE POKUĆSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prama želji tačno i brzo FRANE KARADJOLE, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.

Tražimo jednog visnog mjesnog zastupnika, koji bi bio u stanju za naš rasbužni zavod iz Zagreba pridavati i sakupiti u svojem gradu suradnje za sve vrste poslova desinfekcije, naročito uništavanje stenica sa otrovnim plinom. Ponude prima „DESFECTOR“ zavod za uništavanje gnatadi u Zagrebu, Radnička ulica br. 9.

ORIGINAL GOODYEAR WELT
Peko
BEST QUALITY

Od 15 III. ponovno smo snizili cijene. — Sada je svakome moguće da si nabavi dobru i jeftinu „Peko“ cipelu.

ŠIBENIK Kralja Tomislava	SPLIT Marulićeva 7.
-----------------------------	------------------------